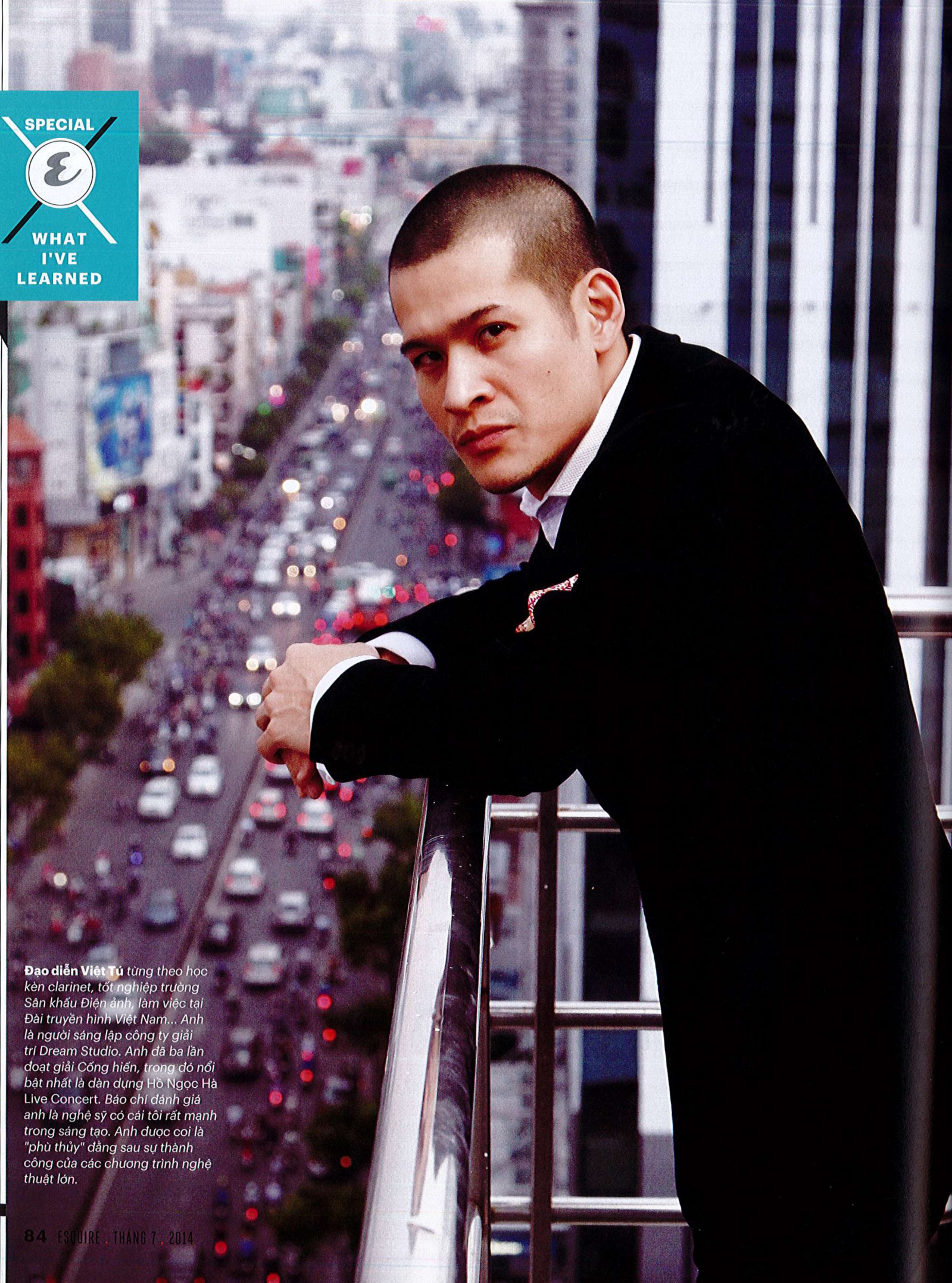

Đạo diễn Việt Tú từng theo học kèn clarinet, tốt nghiệp trường Sân khấu Điện ảnh, làm việc tại Đài truyền hình Việt Nam... Anh là người sáng lập công ty giải trí Dream Studio. Anh đã ba lần đoạt giải Cống hiến, trong đó nổi bật nhất là dàn dựng Hồ Ngọc Hà Live Concert. Báo chí đánh giá anh là nghệ sĩ có cái tôi rất mạnh trong sáng tạo. Anh được coi là "phù thủy" đằng sau sự thành công của các chương trình nghệ thuật lớn.

VIỆT TÚ

ĐẠO DIỄN, 36 TUỔI
BÀI: PHÚC HẬU - ẢNH: ANH DŨNG

➤ **Tôi có một tuổi thơ bình thường**, ngoài việc bị các bạn gái bắt nạt suốt ngày và các bạn trai thì không muốn chơi cùng vì tôi không có gì đặc biệt. Đến khi lớn một chút, cũng không có ai chơi cùng vì tôi... lại đặc biệt quá nên nhiều người tưởng tôi có vấn đề. Bố mẹ tôi nhiều lúc định đưa tôi đi khám vì tưởng tôi bị... tự kỷ. Bạn gái thì quá lắm chịu đựng tôi được ba tháng.

➤ **Ngày hôm nay của tôi** khác với ngày tôi còn là một thằng nhóc về cơ bản là tôi chuyển từ một đứa bốc đồng, điên rồ sang một con người trong nhiều tình huống đã biết chấp nhận thực tế.

➤ **Xã hội bây giờ quá nhiều sự vô cảm**. Tôi không có cảm giác gì ngoài sự bất an và bất bình. Chỉ xin ví dụ một vài điều, khi thấy trẻ em hoặc ai đó tay dắt trẻ em đi sang đường mà xe cộ cứ thản nhiên lao vun vút, không hề có bất kỳ ai có dấu hiệu nhường đường. Hoặc khi ai đó gặp tai nạn, thay vì giúp đỡ thì nhiều người tùm tùm lại xem, chụp ảnh quay clip rồi đăng tải lên mạng, thậm chí hô của. Khi đến chùa lễ thì cầu cho người này chết, người kia gặp tai họa. Bấy nhiêu thôi cũng đủ để chúng ta có thể thấy được sự khủng khiếp của vấn đề rồi.

➤ **Tôi nghĩ kiến thức là sự thâm thấu của nhiều lĩnh vực** trong một thời gian dài cộng với những trải nghiệm cá nhân và hoàn cảnh sống. Tôi là người hay đọc nhưng không chuyên sâu, cái gì cũng đọc. Văn hóa đọc là điều tôi thiếu nhất nhưng bù lại, đi nhiều, xem nhiều là thứ tôi cố gắng để bù đắp điểm yếu của mình. Tôi nghĩ đọc nhiều, nghiền cứu nhiều chỉ là điều kiện cần. Điều kiện đủ là phải có khả năng suy luận và kết nối các thông tin nhiều loại không liên quan vào nhau để tạo ra những triết lý của riêng mình.

➤ **Sức mạnh lớn nhất của con người** trong thời đại này chính là kiến thức. Thế nhưng, chỉ kiến thức thôi vẫn chưa đủ mà cần thêm sự may mắn. Không phải cứ có kiến thức là có ngay sức mạnh.

➤ **Chìa khóa mở cửa kho tàng tri thức của nhân loại** hiện đang nằm trong tay Google vì không nhà sách nào có thể cạnh tranh được với họ cả, đó là chưa kể đến sự tiện dụng và phổ cập. Tuy nhiên, xin lưu ý, không có kiến thức nền thì cũng không thể nào tận dụng Google được. Còn văn hóa đọc, tôi tin nó sẽ tồn tại song hành với sự phát triển của công nghệ vì đã là văn hóa thì sẽ không thể mất đi. Với tôi, Google là một cỗ máy tổng hợp kiến thức, giúp chúng ta có thể hệ thống và kiểm tra khối kiến thức mà chúng ta có hoặc đang mong muốn tìm hiểu cũng như tái kiểm tra một cách chính xác và hiệu quả

nhất. Tôi không biết liệu có ai có thể thực sự sở hữu được một lượng kiến thức lớn và toàn diện như công cụ này không. Nếu không thì chúng ta thực sự cần nó để rút ngắn thời gian và giảm tải cho hệ điều hành có tên "não bộ". Đặt giả thuyết nếu tự nhiên Google biến mất thì điều gì sẽ xảy ra?

➤ **Có vài lần tôi làm giám khảo** tại một số cuộc thi, khi thấy tôi liên tục tra cứu thông tin, có nhiều bạn "anh hùng bàn phím" đã gọi tôi là "giáo sư Google". Thực ra, ngày nay không quá khó để chúng ta sở hữu một thiết bị công nghệ cao nhưng điều quan trọng là tra cái gì, ở đâu và phương pháp tiếp cận thông tin. Đặc biệt, không nên đem sự thiếu hiểu biết ra để tự hào. Chưa kể tôi cần có trách nhiệm với lời ăn tiếng nói của mình trước hàng triệu người. Dù biết về vấn đề nào đó thì cũng cần phải kiểm tra lại, còn hơn là nói ra những điều mà mình cũng không chắc về tính chính xác của nó. Nếu nhờ Google để con người trở nên hiểu biết hơn thì có lẽ chúng ta đã hiểu tại sao người sáng tạo ra nó lại trở thành tỷ phú rồi.

➤ **Nghệ sĩ có hai con đường để lựa chọn**: làm cho khán giả hiểu được sự sáng tạo bằng sự cực đoan của mình hoặc chạy theo phần đông khán giả để phục vụ họ. Cả hai cách đều không có gì sai cả.

➤ **Tạo hóa là thứ không ai và không có bất kỳ một công cụ, phát minh khoa học nào có thể thay thế được**. Chúng ta chẳng qua chỉ đang thực hiện những gì được tạo hóa sắp đặt mà thôi. Tôi nghĩ dù ở trong thời kỳ nào thì điều quan trọng nhất phải là niềm tin của mỗi người, mất đi niềm tin chúng ta sẽ lạc lối và đánh mất chính bản thân.

➤ **Ngoài tri thức**, bản lĩnh lớn nhất của một người đàn ông chính là sự tự tin.

➤ **Tính mục đích không có gì là xấu**, miễn sao không độc ác, ích kỷ. Những tính toán cần mang lợi ích chung cho tất cả các bên thì sẽ ổn. Có một câu nói rất hay như sau: "Trên thực tế, chúng ta nhìn vào gương đa phần không phải để soi bản thân mà để xem người ta sẽ nhìn mình như thế nào". Không nên đòi hỏi mọi người một thứ mà chính chúng ta về bản chất cũng khó mà làm được, đó là sự bất sở cầu.

➤ **Những cuốn sách mà tôi đặc biệt yêu thích** là *Bố già* và cuốn tiểu sử của Salvador Dalí. Còn những bộ phim ảnh hưởng đến tôi thì nhiều lắm, không thống kê ra hết được.

➤ **Bà nội là người tác động** đến tôi lớn nhất chứ không phải bố mẹ tôi. Và tôi tin rằng giữa tôi và bà nội có một sự liên kết đặc biệt về tâm linh.

➤ **Ngoài nghệ thuật ra** thì tôi thích làm bếp, ăn uống và tán gẫu cùng bạn bè. Tôi cũng thích thể thao nhưng là chạy nhảy bình thường thôi chứ không có gì mạo hiểm cả.

➤ **Tình yêu đối với tôi** là một khái niệm mang tính hữu hạn. Muốn một tình yêu bất tử chỉ có một cách là người ta cần coi nhau như hai người bạn thân. Đôi khi khách sáo với nhau một chút thì tình yêu đó sẽ bền vững.

➤ **Bài học lớn nhất** tôi học từ cuộc đời đó là sự nhẫn nại và biết chấp nhận. Điều đó sẽ mang lại cho bạn nhiều điều tốt đẹp hơn là bạn nghĩ.

➤ **Mơ ước của tôi lúc này là gì ư?** Tôi chỉ cầu mong được may mắn và bình an.